

РЕШЕНИЕ

№ 2324

гр. София, 13.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Мария Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1453** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

С решение от 14.01.2011г., постановено по НАХД № 12920/2010г. С районен съд, 19 състав е потвърдил Наказателно постановление № 2203-76/17.08.2010г. на директора на ТД на Н. град С., с което на „Е. Е” Е. град С. е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 47, ал. 3 от ЗСч за нарушение на чл. 40, ал.1, т.1 от същия закон.

Недоволен от решението, санкционираното дружество го обжалва, като твърди, че съдът не е обсъдил нито едно от възраженията му за незаконосъобразност на наказателното постановление, като съдебният акт е постановен при неправилно тълкуване и приложение на материалния закон – чл. 40, ал.1, т.1 от ЗСч. Касаторът счита, че цитираната норма, както и санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСч противоречат на чл. 19, ал.2 от Конституцията на РБ. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – ТД на Н. град С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е *процесуално допустима*.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Страните в процеса не спорят по фактите. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че „Е. ЕЛ” Е. не е публикувало годишния си финансов отчет за 2008г. чрез обявяването му в търговския регистър в Агенция по вписванията. Нарушението е констатирано при документална проверка от страна на органите по приходите и такава в публичния търговски регистър на 01.07.2010г., за което е съставен АУАН от същата дата - 01.07.2010г. Деянито е квалифицирано като неизпълнение на задължението по чл. 40, ал.1, т.1 от ЗСч, за което на дружеството е наложена имуществена санкция по чл. 47, ал.3 от ЗС, в предвидения от закона минимален размер от 2000 лева.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че дружеството е осъществило от обективна страна състава на административно нарушение, за което е санкционирано законосъобразно, като при ангажиране на административнонаказателната му отговорност не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН.

Настоящият касационен състав намира, че решението е валидно и допустимо. Преценката на СРС за наличие на административно нарушение по чл. 40, ал.1, т.1 от ЗСч съответства на материалния закон. Възраженията в касационната жалба в тази връзка са неоснователни.

В хода на съдебното производство и преди влизане в сила на наказателното постановление е налице промяна в нормативната уредба относно размера на санкцията. Съгласно чл. 47, ал.3 от ЗСч в редакцията му от ДВ бр. 34/2011г. в сила от 03.05.2011г. размерът на минимално предвидената от закона имуществена санкция е намален на 500 лева Съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В процесния случай следва да бъде приложена нормата на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, /в редакцията и от ДВ бр. 34/2011г./ като по-благоприятен закон.

Това налага отмяна на решението. Спорът е изяснен от фактическа страна, поради което вместо него следва да се постанови друго, с което да се измени наказателното постановление като се намали наложената имуществена санкция от 2000 лева на 500 лева.

За пълната на изложеното, касационната инстанция счита за нужно да посочи, че останалите доводи за неравно третиране на жалбоподателя спрямо други търговци, които не са пререгистрирали в търговския регистър на основание §4

от ПЗР на ЗТР, са неоснователни. Съдът не е допуснал нарушение на материалния закон прилагайки законовите норми от ЗСч, регулиращи обществените отношения свързани с публикуване на финансовите отчети на предприятия, регистрирани в търговския регистър.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 14.01.2011г., постановено по НАХД № 12920/2010г. С районен съд, 19 състав и вместо него постановява

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 2203-76/17.08.2010г. на директора на ТД на Н. град С., с което на „Е. Е” Е. град С. е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 47, ал.3 от ЗСч за нарушение на чл. 40, ал.1, т.1 от същия закон, като намалява размера на наложената имуществена санкция на 500 /петстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.